

"Превечни Оче, тоа е Синот Твој, Кого Го испрати да се овозможи од мене заради човечкото спасение. Ете Го Оној Кого Ти пред вековите си Го родил без мајка, јас по благоволеното Твое на крајот на времето родив без маж. Ете Го првородениот плод на утробата моја, зачат во мене, со Духот Твој Свети, и роден од мене на неискажан начин, како што Ти единствен знаеш. Ете Го Првенецот мој, но Он е Твој Најпрв, на Тебе совечен и собесочетен, Првенец кој на Тебе единствениот доликува, зашто од Тебе се симна не отстапувајќи од Твоето Божество...".

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

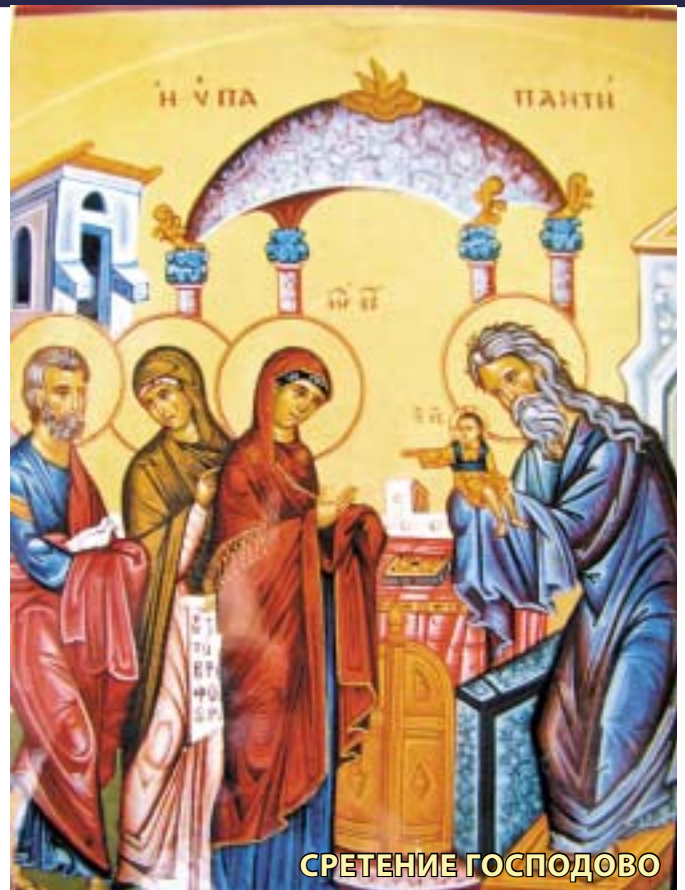
Во спомен на еден голем настан од пред околу две илјади години, на една важна средба на Господ Исус Христос и Пресвета Богородица со побожниот, праведен и благочестив старец Свети Симеон и

Кога зимата ја сретна пролетта, Стариот Симеон беше со добра среќа, Тој го сретна Одамна очекуваниот, Низ пророците Пророкуваниот, Него - рудник на сите небесни богатства.

со света пророчица Ана, во Ерусалимскиот храм, Православната црква го утврдила празникот Сретение Господово, кој секоја година се прославува на 15 февруари.

Овој празник нè потсетува на радосното сретнување на човечката душа со Бога - со Изворот на животот, Изворот на љубовта, Изворот на светлината. Затоа во химната на празникот се пее: "Радувај се, благодетна Богородице Дево, зашто од Тебе изгреа Сонцето на правдата - Христос нашиот Бог, Кој ги просветли оние кои беа во мракот...". Преку Христа, Пресвета Дева ја донела вистинската Светлина, која го осветлува и го просветлува светот. Затоа Православната црква секогаш ѝ се восхитувала на Пресвета Богородица како на најчист плод, како на највозвишен и најдостоен плод на човечката историја. Таа го родила Божјиот Син, Господ Исус Христос и затоа било и останува нејзиното мајчинство, останува нејзината крвна врска со Исус Христос, нејзината врска со небото и земјата - со човештвото за неговото спасение.

Божјата Мајка со праведниот Јосиф, четириесет дена по раѓањето на Младене-

ХРИСТОС, НАШИО ОНИЕ КОИ БЕА ВО

цот Исус, Го донеле во Ерусалимскиот храм за да го претстават пред Господа, за над Него да го извршат обичајот според речениот Закон Господов дека "...секоје машко дете, кое прво ќе ја отвори утробата, да се посвети на Господа; и да се принесе жртва... две грлици или две гулапчиња". (Лука 2, 22-24)

ба да дојде во Храмот да се исчисти, но тоа го сторила за да покаже пред светот дека му е послушна на Законот и да го принесе Младенецот на Бога.

Првосвештеникот Захариј (татко на Св. Јован Крстител) Дева Марија ја поставил во Храмот на местото за девојки. Фарисеите кои биле при-

"Raduvaj se, blagodetna Bogorodice Devo, za{ to od Tebe izgree Sonceto na pravdata - Hristos na{ iot Bog, Koj gi prosvetli onie koi bea vo mrakot...".

Пречиста Дева Марија зачнала без маж (Господ Исус Христос се овозможи од Светиот Дух и Марија Дева и станал човек). Таа натприродно го родила Изворот на чистината и, се разбира, дека и по раѓањето останала Пречиста, без повреда на девојчинската чистина, останала Вечна Дева. Јасно е дека како Пречиста немала потре-

сутни во Храмот се разгневиле и го известиле царот Ирод. Тој, мислејќи дека се родил новиот цар, веднаш испратил луѓе да го убијат Младенецот. Но, божествената фамилија по упатството на ангелот Божји веќе се упатувала кон Мисир. Но, пред да биде известен царот Ирод за гореспомнатото, еве како Богородица својот Прве-

СВЕТИ СИМЕОН БОГОПРИМЕЦ

те на Божјиот слуга, прво-свештеникот Захариј, што имало исто значење како да го предала во рацете на Са-миот Бог.

Тогаш во Ерусалим живе-ел праведниот Симеон, кој бил известен од Светиот Дух дека по Божја волја нема да умре додека не го види Ме-сијата роден од девојка. Во-ден од Светиот Дух, Свети Симеон брзо отишол во Хра-мот и ги познал Пресвета Бо-городица и Богомладенецот по светлината која зрачела околу нивните глави како ореоли. Свети Симеон се сретнал со четириесетднев-ното Богодете Христос, ра-досен, го зел, го држел во своите треперливи раце ве-тениот и долгоочекуваниот Бог. Со тоа како да ја гушкал самата смисла на животот зашто го гушкал Ослободи-телот на нашите души. Затоа во дел од Тропарот на праз-никот Светата црква му пее на Св. Симеон: "Весели се и ти, старецу праведен, зашто си Го примил во прегратките

за да се откријат мислите на многу срца". (Лука 2, 35) Тој пророчки ги видел болките кои ја чекаат и ги споредил тие тешки болки со навлегу-вањето на мечот низ душата.

"А Младенецот растеше и крепнеше со духот, испол-нувајќи се со премудрост; и благодетта Божја беше врз Него". (Лука 2, 40)

Не можат ниту небото ни-ту земјата да го забораат најостриот меч (кој го про-рекол Св. Симеон) и кој по-минал низ мајчината душа, низ душата на Богородица, кога таа сосема покорна на Божјата волја, стоела под крс-тот на Својот триесет и три-годишен Син, при Неговото Распнување на Голгота.

На тој необичен ден, на денот Сретение Господово, во Храмот била и светата пророчица Ана, ќерката Фа-нуилова, од Асировото коле-но, вдовица на околу осум-десет и четири години. Таа го познала Богомладенецот, пристапила кон Него, поч-нала да Го слави Господа и им објавила на луѓето во Еру-салим дека тој е очекуваниот Спасител.

Празникот Сретение Гос-подово се прославува уште од самиот почеток на наста-нот, а торжествено одбележу-вање на овој ден било утвр-дено во 544 година.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

МАНАСТИР "СИ СВЕТИ" ("СИТЕ СВЕТИИ")

Манастирот "Си Свети" има огромно културно и историско значење, тоа е свето место на многу чуда.

Чудата на манастирот "Си Свети" се бројни за: исцеление, имање пород, одржување во живот, среќа, радост и сл.

www.sisveti.com.mk

Т БОГ, КОЈ ГИ ПРОСВЕТИ МРАКОТ...

нец му Го посветила на Бога:

Со Младенецот Христос во раце, приклучувајќи ги колената пред Бога, Својот Првенец му Го предала на Бога со зборовите од кои просолзуваат очите во срцето на човекот: "Превечни Оче, тоа е Синот Твој, Кого Го испрати да се овозможи од мене заради човечкото спасе-

ствен знаеш. Ете Го Првенецот мој, но Он е Твој Најпрв, на Тебе совечен и собеспо-четен, Првенец кој на Тебе единствениот доликува, зашто од Тебе се симна не от-стапувајќи од Твоето Боже-ство. Прими Го Првенецот, со Кој вековите ги создаде и нареди светлината да сјае. Прими Го овозможениот од мене Твој Логос, со Кој небо-то го утврди, земјата ја ос-нова, водите во едно ги со-бра. Прими Го од мене Си-

Ослободителот на нашите души, Кој ни дарува воскре-сение".

Ги слушаме овие вистин-ски зборови, се задлабочу-ваме во нивната содржина и ја сфаќаме смислата на праз-никот Сретение Господово, празник на сретнување на човечката душа со Оној Кој нè создал и ни го дал живо-тот за да го преобразиме. Св. Симеон (наречен Бого-примец) му заблагодарил на Бога што го удостоил да го види Месијата и го замолил да го напушти овој свет: "Се-га го отпушташ Својот слуга со мир, Владико, според збо-ровите Твои; зашто очите мои го видоа спасението Твое кое си го подготвил пред лицето на сите народи: светлина за просвета на не-знајбошците и слава на Тво-јот народ, Израилот". (Лука 2, 29-32) Низ вековите и де-нес оваа песна продолжува да се пее во Христовата Црк-ва. Св. Симеон ги благосло-вил Дева и Младенецот и тој ѝ рекол на Пресвета Дева Марија: "А и на тебе самата меч ќе ти ја прободува душата

"Sega go pu{ tam Svojot sluga so mi r, Vladi ko, spored zborovite Tvoi; za{ to o-i te moi go vidoa spasenieto Tvoe кое si go podgotvil pred liceto na si te narodi: svetlina za prosveta na neznajbo{ cite i slava na Tvojot narod, Izrailot".

ние. Ете Го Оној Кого Ти пред вековите си Го родил без мајка, јас по благово-лението Твое на крајот на времето родив без маж. Ете Го првородениот плод на утробата моја, зачат во ме-не, со Духот Твој Свети, и ро-ден од мене на неискажан начин, како што Ти един-

нот Твој, Кого Ти Го принесу-вам, да направиш со Него и со мене, како Ти е Тебе вол-јата, и со Неговото тело и крв, кои ги зеде од мене, да го откупиш човечкиот род". (д-р Ј. Поповиќ) Искажувај-ќи ги овие зборови, Пресве-та Богородица го предала своето сакано чедо во раце-